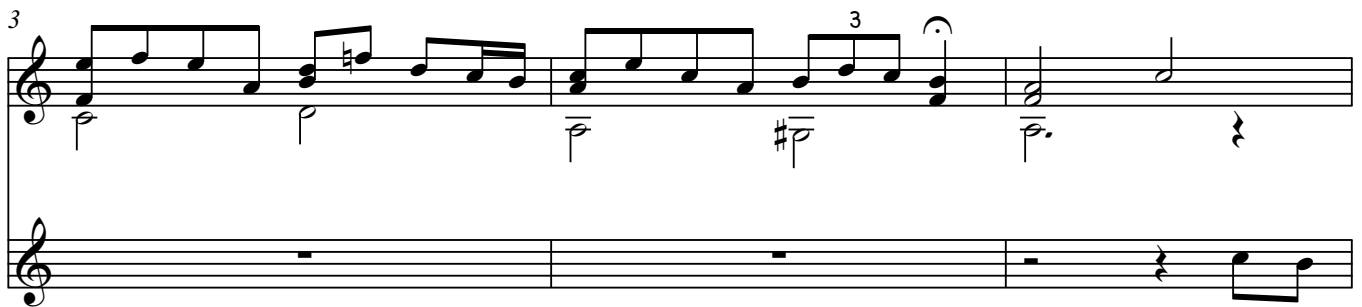
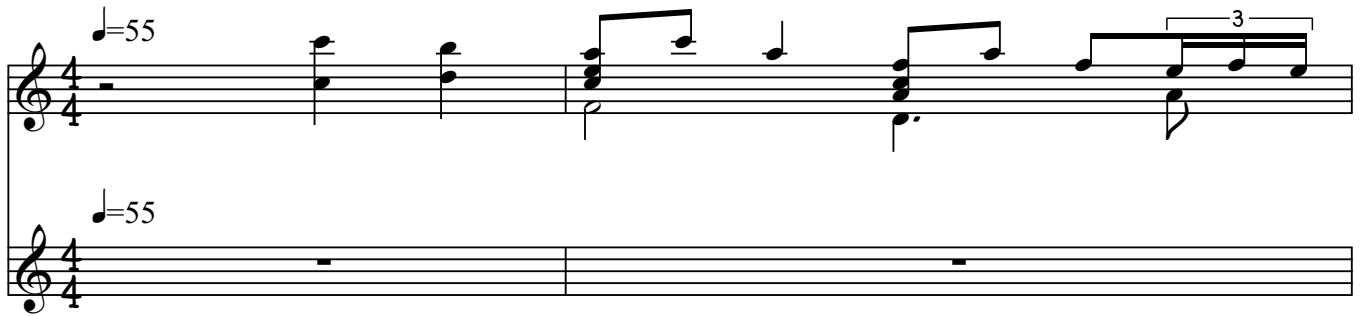

ta gói lại ta

poem by phạm tiêu hồ
ngô minh trí
summer 2015

lento, espressivo

Gói mưa

lại đề vồ về__ nỗi nhớ, đề chừng như chuộc hết đam

mê. Đề__ vẫn tưởng ta là người mộng mị, vào đam

12

$G^{\#o7}$ $A m^6$ $A^7/C^{\#}$

mê_____ không lối quay về. Gói nắn lại để hong tình đã_

15

$D m^7$ G^7 C^{maj7}

cũ, xanh xao chưa lặn lẽ_____ niềm căm. Lòng phụ

18

$B m^7(b5)$ E^7 $E^7(\#5)$ D^7

bạc gieo niềm bất hạnh, có ươm hoài chỉ trở rong

21

$A m^6$ $B m^7(b5)$

thâm._____ Gói đem lại đừng cho bình minh

24

$B\flat maj7$ $E7$ $E7/G\sharp$

tới, ta âm u sợ nắng sẽ u

26

$A m$ $A7/C\sharp$ $D m^6$

buồn. Ai biết được những góc đời lặng lẽ chợt bùng

29

$E7/G\sharp$ $A m^6$

lên những sợi nhớ vô thường. Gói ta lại đừng tìm trăm năm

32

$D m^7$ $G7$ $C maj7$

nửa phù sinh tình phù rất bình thường. Thiên cổ

35

lụy ngàn xưa thiên cổ lụy. Ta gói lại ta một chỗ rất bình

38

thường. Một chỗ rất bình thường.